

Statsrevisorerne udbad sig da „meddelt Regnskab over samtlige Indtægter og Udgifter ved Gendarmerikorpsbet. og dets Afvikling i Tiden fra 1ste April 1894 indtil nævnte Regnskabs Afslutning.“ Som Svar paa denne Skrivelse sendte Ministeriet en Regnskabsoversigt, der findes vedføjet Betænkningen, ledsaget af følgende Bemærkning af Statsrevisorerne Hørup og Madsen-Mygdal.

Afviklingen af Gendarmerikorpsbet. kan ikke vedkomme Supplementsperioden til Finansaaret 1893—94. Thi dette Finansaar udløb, uden at der var vedtaget en af Regeringen anerkendt Ophævelse af Gendarmerikorpsbet., hvis fortsatte Bestaaen endnu opretholdes af Landstinget den 2den April 1894 ved 3dje Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et militært Gendarmerikorps, der blev vedtaget med 28 Stemmer mod 11. Dette Forslag blev Dagen efter forkastet i Folketinget, efter at det under Forhandlingerne herom blev oplyst, at der ikke var truffet nogen Aftale eller Bestemmelse angaaende Gendarmerikorpsbet.s Afvikling. Da denne Afvikling først kan finde Sted efter den 3dje April 1894, falde Udgifterne herved helt og fuldt ind under Finansaaret 1894—95 og kunne saaledes ikke opføres som Restanceposter til det foregaaende Finansaar.

Udvalgets Flertal (Fogtmann, N. S. Jensen og Dsc. Hansen) maa i Tilslutning til de nævnte to Herrer Statsrevisorer paatale det flede Misbrug af Supplementsperioden.

Et Mindretal (Scavenius) kan vel anerkende det rent regnskabsmæssigt berettigede i Fordringen om Posteringen af Udgiften til Gendarmerikorpsbet.s Afvikling paa Regnskabet for 1894—95; men henset til de politiske Forhold i Foraaret 1894 tror Mindretallet dog, at Ministeriets Fremgangsmaade har været den naturlige, og derfor lader sig forklare.

Et andet Mindretal (N. C. Jensen), er enig med Flertallet med Hensyn til den almindelige Regel for det regnskabsmæssigt rigtige; men da Mindretallet ikke kan erkende, at Gendarmerikorpsbet. ved nogen som helst Lovhjemmel bestod den 1ste April 1894, kan Mindretallet ikke tiltræde Flertallets Tilslutning til de Herrer Statsrevisorer Hørups og Madsen-Mygdals Udtalelser med Hensyn til Posteringen af det paagældende Regnskab.

I Udvalgsbetænkningen over Statsrevisorerenes Betænkning for Regnskabsaaret 1893—94 findes følgende Bedtegning:

Udvalgets Flertal (Fogtmann, Dsc. Hansen, N. S. Jensen, N. Jørgensen) kan ikke anerkende det regnskabsmæssigt rigtige i, at Statsregnskabet for en enkelt Kontos Vedkommende, nemlig § 22 Konto S., omfatter Transaktioner, der ere foregaaede i det efterfølgende Finansaar.

Mindretallet (Scharling) kan i al Almindelighed heller ikke erkende den nævnte Fremgangsmaade for regnskabsmæssigt rigtig, men finder den i dette Tilfælde naturlig, begrundet i de særlige Forhold, som knyttede sig til den paagældende Konto.

Ved Forhandlingerne over Revisionsbetænkningen for Regnskabsaaret 1894—95 vedtog Folketinget at henvise Regnskabet over Gendarmerikorpsbet.s Afvikling til Statsrevisorerne for Finansaaret 1895—96.

Udvalgets Flertal beklager, at det oftnævnte Regnskab stadig ikke har været underkastet Revision.